

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg forstaaer ikke rigtig den højtærede Statsministers Beklagelse over, at da Forespørgselen blev stillet, vidste han egentlig ikke, hvad den drejede sig om, hvilke Udtalelser man sigtede til. Forespørgselen blev stillet den 9. Januar. Det maatte være naturligt for Statsministeren at tænke paa, at det var hans seneste Udtalelser, det drejede sig om, saa det havde ikke været saa vanskeligt at hitte ud af. Hvis Statsministeren havde været i Tvivl, kunde han have spurgt os; det har han ikke gjort. Men hele Besvarelsen viser ogsaa, at Statsministeren udmærket har været klar over, hvad det drejede sig om.

Jeg takker for Oplysningen om, at der er, om jeg saa maa sige, en Trykfejl i den Avis, hvor jeg har læst Udtalelsen — det gør naturligvis det hele mere forstaaeligt. Jeg takker ogsaa for, at den højtærede Statsminister vedstaar sine Udtalelser i øvrigt.

Saa vil jeg hæfte Opmærksomheden ved, at der staar i denne Udtalelse, at efter Statsministerens Opfattelse er Englands-overenskomsten i sin Tid aldrig godkendt af den samlede Regering. Dette bliver nu forklaret eller bortforklaret derhen, at saadan set har nok Flertallet af Regeringen godkendt den, men der var visse Ministre, der ikke havde tiltraadt den. Denne Forklaring er ikke i Overensstemmelse med Virkeligheden; den maa være urigtig, og den er urigtig. Samlingsregeringen af 5. Maj er dannet paa det udtrykkelige Grundlag, ved en Overenskomst, tiltraadt af alle Partier og Parter, der deltog i den, at intet kunde vedtages eller gennemføres, hvorom der ikke var Enighed mellem samtlige Ministre; hvis blot een Minister tog Stilling imod en Sag, saa var den væltet. Den højtærede Statsminister, som dengang var Indenrigsminister, har adskillige Gange benyttet sig af denne Bestemmelse i Overenskomsten om Regeringsdannelsen til at standse eller vælte bestemte Sager. Hvis den højtærede Statsminister dengang har været Modstander af Englandsoverenskomstens Godkendelse, saa kan den ikke være godkendt. Der findes ingen Mellemsvej her — der fandtes maaske en Mellemsvej, hvis Statsministeren vilde sige, at han havde forladt Lokalet inden Afstemningen eller havde tiet stille, men saadan klarer man den jo ikke. Spørgsmaalet var stillet i Regeringen, om man godkendte den Overenskomst, som den daværende Udenrigsminister Christmas Møller kom hjem med fra London. Denne Overenskomst er godkendt af den daværende Regering, og hverken den nuværende højtærede

Statsminister eller andre Ministre har stemt imod Godkendelsen, for hvis de havde gjort det, havde Overenskomsten følgerigtigt dermed været forkastet.

Jeg ønsker, at dette bliver saa klart som vel muligt, og jeg vil med det samme sige, at hvis der er nogen her i denne Sal af dem, der var Medlemmer af den daværende Regering, som har en anden Opfattelse af Tingene, beder jeg dem indtrængende om at komme og give Besked om det. Hvis intet saadant sker, gaar jeg ud fra, at min Opfattelse af Tingene og min Fremstilling af Sagerne er rigtig. Jeg ønsker at betone det, for her staar vi over for en Statsminister, der udtaler sig i fundamental Modstrid med Kendsgerningerne, og jeg kan ikke tro, det er af Uvidenhed, at saadanne Udtalelser fremsættes.

Nu siger den højtærede Statsminister, at han ved ikke, om man dengang kunde have opnaaet et bedre Resultat, og efter den Udtalelse maa man formode, at han mener, det er meget muligt, at man ikke kunde opnaa et bedre Resultat dengang. Ja, men Statsministeren kan jo ikke fralægge sig Ansvar for den Valgkampagne, Venstre har ført, og for hele den Agitation, der har været drevet af Venstres Presse imod Englandsoverenskomsten og den Regering og den Udenrigsminister, der havde Ansvar for Englandsoverenskomsten. Man har fra Venstres Side, kraftigt understøttet af den højtærede Statsminister, ustandselig sagt Hus forbi, naar det gjaldt Ansvar for Englandsoverenskomsten, har placeret det paa de øvrige Regeringsmedlemmer i al Almindelighed og paa den daværende Udenrigsminister i Særdeleshed og ikke levnet ham Ære for to Skilling.

Nu siger Statsministeren, at det er meget muligt, at Overenskomsten ikke kunde skaffes bedre dengang. Det skulde Venstre have sagt i Valgagitationen, saa var Stillingen i Dag maaske en anden paa visse Omraader. Det er i alt Fald rart at faa konstateret, at selv nu, hvor Statsministeren maa have den fornødne Indsigt i Sagerne, tør han ikke udtale sig om, hvorvidt man kunde have opnaaet et bedre Resultat dengang. Hvis det er Tilfældet, at man ikke kunde have opnaaet et bedre Resultat — det er min Opfattelse, at det kunde ikke opnaas —, var der ikke andet at gøre end at tage Resultatet, som det var; vi kunde ikke ligge uden nogen Overenskomst, vi maatte have visse Aftaler. Men saa falder hele Kritikken af Englandsoverenskomsten jo ogsaa til Jorden.

Den højtærede Statsminister kommer